

Казки про гномів

Дозвольте відрекомендуватися: Я — Гном Письменник. Ми, гноми, вже багато років мешкаємо в Чарівному лісі. У звичайному лісі нас не зустрінеш. Народ ми серйозний, любимо, щоб усе було по-справедливому. І, ясна річ, щоб усі працювали. Так-от. Жили ми собі, жили, та якось після великої повені з'явилися в наших краях інші мешканці. Спочатку ми не дуже зраділи. Життя наше змінилося. Турбот додалося. Сусіди є сусіди. Звикати до них треба. Придивитися, які вони. Чи не будуть бешкетувати у лісі, галасувати і все таке інше. Ви розумієте мене. Але, на щастя, незнайомці виявилися дуже симпатичними, і ми всі заприятелювали.



СКАРБНИЧКА КАЗОК СВІТУ



Казки про гномів



Серія «Скарбничка казок світу»

КАЗКИ ПРО ГНОМІВ



 ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

Серія «Скарбничка казок світу» заснована 2011 року

Переказав українською Євген Литвиненко

Ілюстрації Сергія Гавриша

Казки про гномів/

Переказ. Є. Литвиненка —

Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2011. — 48 с.

ISBN 978-966-10-7483-4

Для дошкільного та молодшого шкільного віку.

У КРАЇНІ ГНОМІВ



Поглянь! Що це там видніється на березі? Серед зеленої трави лежить щось червоне. Бачиш?

— Та це ж Білка! Вона промокла від хвоста до самісіньких вух. Напевно, потонула, сердешна!

Такими тихими голосами могли б перемовлятися між собою берези на легенькому вітрі або колосся в полі. А хто іще? Та звісно ж, гноми!

Вони побачили нещасну Білку, підбігли до неї і перевернули її білим черевцем догори. Один із гномів приклав вухо до Білчиного серця, прислухався і радісно всміхнувся:

— Вона жива!

— Але бідолашна тонула і добряче наковталася води. Зробімо їй штучне дихання,— запропонував інший гном.

Гноми чаклували над Білкою доти, аж доки вона розплющила очі й здивовано витріщилася на своїх рятівників.

— Гіп-гіп, ура! — закричали вони.

Вона спробувала щось сказати, але не змогла. Замість слів було чути лише «хлюп-хлюп!».

— А може, вона німа,— висловив здогад один із гномів.

Білка струснула головою й присіла, розправляючи свого пухнастого хвоста.

— Я німа?! — вигукнула вона.— Я дуже навіть люблю поговорити!

А ось таких — бородатих та ще й у червоних ковпаках — уперше бачу.
— Ми гноми,— пояснив один із рятівників.

— А я гадала, гноми тільки в казках бувають! — здивувалася Білка.

І вона почала розповідати, як у лісі розбурхалась повінь, як лісові мешканці намагалися врятуватись... Але налетів сильний вітер, плоти і човни порозкидало в різні боки... її човен перекинувся, і вона ледве-ледве вибралась на землю... І не знає, що сталося з її друзями.

— Врятуйте їх, добрі гноми, як ви врятували мене,— заплакала Білка.

— Ми знайдемо твоїх друзів,— пообіцяли гноми.

Вони вивели із затону чималий човен, посадили в нього Білку, самі взяли за весла й вирушили на пошуки.

Човен довго плив уздовж берега, аж поки пристав до столітньої ялини, у широкому гіллі якої застрягли і шкаралупа від горіха, і консервні бляшанки, і плоти, і кораблик із паперу, і колишне гніздо Дрозда, й інші коробки з ящиками. І дивуватися тут не було чому: повінь відступила, вода спала, а лісові мешканці зі своїми суднами як заплуталися у гіллі, наче в сітях, так і лишилися в них, перегукуючись між собою. Всіх цікавило одне питання: як урятуватися від нової біди?

— Тримайте мотузку і спускайтеся по одному в човен! — крикнули гноми.

— А ви хто такі будете? — спитав Гризун-Моряк.— У які краї нас занесло?

— Спускайтеся,— сказала Білка.— Це гноми, мої рятівники, вони врятують і вас.

Після цих слів мандрівники почали спускатися. А жабенята просто пірнули у воду і першими всілися у човен.

— Хто із вас загубив капелюха? — запитав один із гномів.

— Та це ж капелюх Во'рона! — збентежено промовив Гризун-Моряк.
— Вороне, любий, якщо ти не потонув, відгукнися!

— Відгукнися, Вороне! — в один голос закричали лісові мешканці.
Але ніхто не відповів.

І тоді мудра Черепаха висловила свій здогад:

— Не хвилюйтеся. Ворон потемки загубив капелюха й тепер ховається. Йому не хочеться показувати своєї лисини.

Пролунав дружний сміх. І лише Байбак спокійно хропів. Він бачив уві сні себе з рятувальним поясом, і ніякі біди були йому не страшні.

Тим часом підпливли ще три човни. У них сиділи інші гноми, схожі один на одного.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ